

การจัดทำสถิติผลิตภัณฑ์ภาคและจังหวัด

การจัดทำสถิติผลิตภัณฑ์ภาคและจังหวัด (Gross Regional and Provincial Product) ได้มีการริเริ่มจัดทำขึ้นในประเทศไทยโดยกองบัญชีประชาชาติ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เมื่อปี พ.ศ. 2514 โดยแสดงเป็นรายภาค อนุกรมปีฐาน พ.ศ. 2515 แต่ยังไม่มีการแสดงค่าเป็นรายจังหวัด ต่อมาในปี พ.ศ. 2523 ได้เริ่มจัดทำเป็นรายจังหวัด ในปี พ.ศ. 2537 มีการปรับปรุงสถิติผลิตภัณฑ์ภาคและจังหวัด อนุกรม 2524 – 2534 โดยมีการเปลี่ยนปีฐานของมูลค่าที่แท้จริงจากอนุกรมปีฐาน พ.ศ. 2515 เป็นอนุกรมปีฐาน พ.ศ. 2531 ตามการปรับปีฐานของสถิติผลิตภัณฑ์มวลรวมประเทศ (Gross Domestic Product: GDP) และใช้ปีฐานดังกล่าวมาจนถึงปี พ.ศ. 2552

ในการจัดทำสถิติผลิตภัณฑ์ภาคและจังหวัด สศช. ดำเนินการโดยใช้วิธีการจัดทำแบบ บนลงล่าง (Top down approach) โดยกระจายค่ามูลค่าเพิ่ม (Value added) ระดับประเทศออกเป็นภาคหรือจังหวัด ด้วยโครงสร้างเป็นรายจังหวัดของข้อมูลที่เกี่ยวข้องในแต่ละสาขาการผลิต กระจายทั้งมูลค่าเพิ่ม ณ ราคาประจำปี และ ราคาคงที่ หรือที่เรียกว่า มูลค่าที่แท้จริง (Real term) การจัดทำสถิติผลิตภัณฑ์ภาคและจังหวัด ณ ราคาคงที่ เริ่มจัดทำในราคาปี พ.ศ. 2515 และเปลี่ยนปีฐานเป็นปี พ.ศ. 2531 มาเป็นลำดับ ในปี พ.ศ. 2555 นี้ เมื่อมีการเปลี่ยนวิธีการคำนวณมูลค่าที่แท้จริงของสถิติผลิตภัณฑ์มวลรวมประเทศจากวิธีปีฐานคงที่ (Fixed based year prices) เป็นวิธีปริมาณลูกโซ่ (Chain Volume Measures: CVMs) สศช. จึงได้จัดทำสถิติผลิตภัณฑ์ภาคและจังหวัด ฉบับ พ.ศ. 2538 – 2553 ให้สอดคล้องกับการปรับปรุงสถิติผลิตภัณฑ์มวลรวมประเทศด้วย

อนึ่งในปี พ.ศ. 2546 มีการริเริ่มให้จังหวัดจัดทำสถิติผลิตภัณฑ์จังหวัดด้วยตนเอง และจากมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 30 ตุลาคม 2550 ให้จังหวัดจัดทำและประมวลผลสถิติผลิตภัณฑ์ภาคและจังหวัด เพื่อให้จังหวัดได้ทราบถึงศักยภาพในการผลิตของตนเอง ทั้งนี้จังหวัดจะใช้ข้อมูลการผลิตต่าง ๆ ที่จัดเก็บภายในจังหวัดเป็นส่วนใหญ่เพื่อประมวลขึ้นเป็นสถิติผลิตภัณฑ์จังหวัด วิธีการจัดทำแบบนี้เรียกว่า วิธีจากล่างขึ้นบน (Bottom up approach) ซึ่งทำให้สามารถมีรายละเอียดกิจกรรมในระดับรายละเอียดได้มากกว่าวิธีจากบนลงล่าง ดังนั้น ในปัจจุบันจึงมีสถิติผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด 2 อนุกรม คือ อนุกรมแบบวิธี Top down ซึ่งจัดทำโดย สศช. และอนุกรมแบบวิธี Bottom up ซึ่งจัดทำโดยจังหวัดแต่ละจังหวัด (ยกเว้นกรุงเทพมหานคร) โดยที่อนุกรมแบบ Top down ยังเป็นสถิติที่เป็นทางการ เนื่องจากมีความสอดคล้องกับสถิติผลิตภัณฑ์มวลรวมประเทศ (GDP) ที่ได้ผ่านกระบวนการสมดุลง (Reconciliation) ในระบบเศรษฐกิจแล้ว และนำไปกระจายค่าออกเป็นรายจังหวัดด้วยเครื่องชี้ (Indicator) ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง สถิติผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดแบบวิธี Top down จึงสามารถใช้ในการวิเคราะห์ในภาพรวมของโครงสร้างการผลิตของจังหวัดที่เชื่อมโยงและเปรียบเทียบกับระดับประเทศ อย่างไรก็ตามวิธีดังกล่าวมีข้อจำกัดเกี่ยวกับความสมบูรณ์ของข้อมูลที่ใช้เป็นเครื่องชี้ในการกระจายมูลค่าระดับประเทศออกเป็นรายจังหวัด สำหรับอนุกรมแบบวิธี Bottom up นั้น เป็นสถิติข้อมูลที่จัดทำจากข้อมูลที่จัดเก็บในจังหวัดโดยตรง ในหลายสาขาการผลิตจึงมีรายละเอียดกิจกรรมการผลิตของพื้นที่จังหวัดมากกว่าแบบ Top down ดังนั้น จึงสามารถให้ภาพในรายละเอียดของจังหวัดได้มากกว่า และเนื่องจากกระบวนการจัดทำของทั้งสองวิธีแตกต่างกัน ดังนั้น ข้อมูลทั้งสองอนุกรมนี้จึงมีมูลค่าไม่เท่ากัน แต่สามารถใช้อุณหภูมิแบบวิธี Bottom up พิจารณาโครงสร้างการผลิตในจังหวัดได้

การปรับปรุงสถิติผลิตภัณฑ์ภาคและจังหวัด แบบบนลงล่าง

จากสถิติผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (Gross domestic product: GDP) ตามเอกสารรายได้ประชาชาติของประเทศไทย ฉบับ พ.ศ. 2533 – 2553 มีการปรับปรุงทั้งด้านขอบเขตหรือคุ่มรวมที่ครอบคลุมกิจกรรมต่าง ๆ มากขึ้น การปรับวิธีคิดตามแนวคิดตามระบบบัญชีประชาชาติสากลระบบปัจจุบัน และเปลี่ยนวิธีการคำนวณมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (GDP) ที่แท้จริงตามวิธีแบบปริมาณลูกโซ่ การปรับปรุงต่าง ๆ โดยสรุปมีดังนี้

1. ปรับคุ่มรวม แนวคิด วิธีการ และแหล่งที่มาของข้อมูล (Coverage, concept methodology and data source) ของการจัดทำสถิติผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ ณ ราคาประจำปี

รายการ	การปรับปรุง
สาขาเกษตรกรรม การล่าสัตว์ และการป่าไม้ (Agriculture, hunting and forestry)	ปรับปรุงมูลค่าการผลิต (Gross output: GO) และโครงสร้างต้นทุนให้สอดคล้องกับข้อมูลด้านอื่น ๆ และเพิ่มเติมกิจกรรมการผลิตที่เกิดขึ้นใหม่
สาขาการประมง (Fishing)	ปรับปรุงค่าใช้จ่ายชั้นกลาง (intermediate cost: IC) ที่มีผลจากการปรับปรุงวิธีการประมวลผลสาขาตัวกลางทางการเงิน
สาขาการทำเหมืองแร่และเหมืองหิน (Mining and quarrying)	ปรับปรุงการคำนวณรายการน้ำมันดิบ ก๊าซธรรมชาติ และก๊าซธรรมชาติเหลว และปรับปรุงสัดส่วนค่าใช้จ่ายชั้นกลางต่อมูลค่าผลผลิต (IC/GO) ของกิจกรรมต่าง ๆ ตามตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตปี 2548 และผลการศึกษาการจัดทำตารางอุปสงค์อุปทานของประเทศไทยปี 2550 (Supply and Use Table of Thailand 2007)
สาขาอุตสาหกรรม (Manufacturing)	เพิ่มเติม 31 กิจกรรม เช่น การผลิตอาหารสำหรับทารกและผู้ป่วย อุปกรณ์ทางการแพทย์ ผลิตภัณฑ์ทางการแพทย์ หมึกพิมพ์ การทำสีบันทึกรผลิตภัณฑ์พลาสติกในครัวเรือน โลหะรีดเย็น เครื่องจักรที่ใช้ในอุตสาหกรรมจำแนกประเภทต่าง ๆ อุตสาหกรรมการผลิตอากาศยาน การผลิตแผ่นบันทึกข้อมูล การผลิตไฟเบอร์กลาส การผลิตใยแก้วนำแสง การผลิตอุปกรณ์ไฟฟ้าที่ใช้ในยานยนต์ และอุตสาหกรรมรีไซเคิล เป็นต้น ปรับปรุงแหล่งที่มาของข้อมูลให้มีความทันสมัย และครอบคลุมกิจกรรมการผลิตทั้งหมด และปรับปรุงวิธีการคำนวณค่าใช้จ่ายชั้นกลางต่อมูลค่าผลผลิต (IC/GO) ใหม่ตามตารางปัจจัยการผลิตผลผลิตปี 2548 และผลการศึกษาการจัดทำตารางอุปสงค์อุปทานของประเทศไทยปี 2550 เพื่อให้สอดคล้องกับการเพิ่มขึ้นของการให้บริการทางธุรกิจประเภทใหม่ ๆ ซึ่งส่งผลให้สัดส่วน IC/GO ของอุตสาหกรรมโดยรวมมีค่าเพิ่มขึ้นจากอนุกรมเดิม และส่งผลให้มูลค่าเพิ่มของอุตสาหกรรมโดยรวมมีค่าลดลงจากอนุกรมเดิม
สาขาการไฟฟ้า ก๊าซ และการประปา (Electricity, gas and water supply)	เพิ่มเติมการผลิตน้ำประปาเอกชน
สาขาการก่อสร้าง (Construction)	ปรับปรุงการคำนวณการก่อสร้างภาครัฐบาล ตามแนวคิดของระบบบัญชีประชาชาติ ค.ศ.1993

รายการ	การปรับปรุง
<p>สาขาการขายส่ง การขายปลีก การซ่อมแซมยานยนต์ จักรยานยนต์ ของใช้ส่วนบุคคล และของใช้ในครัวเรือน</p> <p>(Wholesale and retail trade; repair of motor vehicles, motorcycles and personal and household goods)</p>	<p>เพิ่มเติมการคำนวณกิจกรรมใหม่เกี่ยวกับการขายส่งและขายปลีกตามการเพิ่มของสาขาการผลิตสินค้าเกษตรและอุตสาหกรรม</p> <p>หมวดการขายส่ง การขายปลีก</p> <p>เพิ่มเติมรายการให้สอดคล้องกับภาคการเกษตรกรรมเหมืองแร่ และอุตสาหกรรมที่มีการเพิ่มค้ำรวม และปรับปรุงวิธีการคำนวณ ให้มีความถูกต้องแม่นยำขึ้น โดยการปรับปรุงสัดส่วนค่าใช้จ่ายขึ้นกลาง ตามตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิต</p> <p>หมวดการซ่อมแซมยานยนต์ จักรยานยนต์ ของใช้ส่วนบุคคลและของใช้ในครัวเรือน</p> <p>เพิ่มเติมรายการการบำรุงรักษาและซ่อมแซมอุปกรณ์ขนส่ง โดยใช้จากข้อมูลรายรับผู้ประกอบการจากระบบภาษีมูลค่าเพิ่ม ค่าใช้จ่ายขึ้นกลางจากการสำรวจของสำนักงานสถิติแห่งชาติ และตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิต</p> <p>ปรับปรุงการคำนวณ รายการการบำรุงรักษาและซ่อมแซมยานยนต์ การซ่อมจักรยาน รองเท้า เครื่องใช้ไฟฟ้า นาฬิกา และของใช้อื่น ๆ จากข้อมูลรายรับผู้ประกอบการจากระบบภาษีมูลค่าเพิ่ม ค่าใช้จ่ายขึ้นกลางจากสำนักงานสถิติแห่งชาติ และตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิต</p>
<p>สาขาโรงแรมและภัตตาคาร</p> <p>(Hotels and restaurants)</p>	<p>เพิ่มเติมรายการกิจกรรมที่พัก โดยใช้ข้อมูลจากการสำรวจของสำนักงานสถิติแห่งชาติ และตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิต ปรับปรุงข้อมูลและวิธีการคำนวณบริการโรงแรม ในส่วนของรายได้จากกิจการโรงแรม พร้อมทั้งปรับปรุงมูลค่าเพิ่มบริการภัตตาคารและร้านอาหารโดยใช้ข้อมูลจากกระทรวงพาณิชย์ สำนักงานสถิติแห่งชาติ และปรับปรุงค่าใช้จ่ายขึ้นกลางโดยใช้ข้อมูลจากการสำรวจของสำนักงานสถิติแห่งชาติ และตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิต</p>
<p>สาขาการขนส่ง สถานที่เก็บสินค้าและการคมนาคม</p> <p>(Transport, storage and communications)</p>	<p>เพิ่มเติม 14 กิจกรรม เช่น รถตู้เอกชนกรุงเทพฯ รถตู้เอกชนต่างจังหวัด จักรยานยนต์รับจ้างกรุงเทพฯ จักรยานยนต์รับจ้างต่างจังหวัด เครื่องบินเช่าเหมาลำ สถานที่เก็บสินค้า บริการการจัดส่งสินค้า บริการทางไปรษณีย์โดยเอกชน บริการโทรศัพท์ทางสายเคเบิล บริการถ่ายทอดสัญญาณทางดาวเทียม และบริการระบบสื่อสารทางอินเทอร์เน็ต เป็นต้น และแยกการคำนวณบริการทางไปรษณีย์ของรัฐ การสื่อสารแห่งประเทศไทย โทรศัพท์พื้นฐานเอกชน โทรศัพท์เคลื่อนที่เอกชน และโทรศัพท์พื้นฐานภาครัฐตามประเภทกิจกรรมจากเดิมจำแนกตามองค์กร</p>
<p>สาขาตัวกลางทางการเงิน</p> <p>(Financial intermediation)</p>	<p>เพิ่มเติมการคำนวณรายการบริษัทข้อมูลเครดิตแห่งชาติ บริษัทผู้ประกอบธุรกิจการให้สินเชื่อที่ไม่ใช่สถาบันทางการเงิน และกิจกรรมที่ไม่ใช่สถาบันการเงิน และปรับปรุงวิธีการคำนวณ โดยใช้การวัดบริการของสถาบันการเงินทางอ้อม (Financial Intermediation Service Indirectly Measure: FISIM) ดูรายละเอียดการคำนวณ FISIM ได้จากเอกสารสัมมนารายได้ประชาชาติของประเทศไทย อนุกรมใหม่ที่เผยแพร่ไว้ในเว็บไซต์ สศช.) ตามแนวคิดของระบบบัญชีประชาชาติ ค.ศ. 1993 และ ค.ศ. 2008 แทนวิธี Imputed service charges (ดอกเบี้ยรับ-ดอกเบี้ยจ่าย) สำหรับการประกันภัยปรับปรุงวิธีการคำนวณตามแบบการประกันภัย ตามระบบบัญชีใหม่ โดยแยกรายการการรับหรือเอาประกันภัยต่อ ออกจากธุรกิจประกันชีวิต</p>

รายการ	การปรับปรุง
<p>สาขาบริการด้านอสังหาริมทรัพย์ การให้เช่าและบริการทางธุรกิจ</p> <p>(Real estate, renting and business activities)</p>	<p>หมวดบริการด้านอสังหาริมทรัพย์ เพิ่มการคำนวณกิจกรรมใหม่ 1 รายการ คือ ค่าเช่าทรัพย์สิน โดยใช้ข้อมูลรายรับผู้ประกอบการจากระบบภาษีมูลค่าเพิ่ม และข้อมูลตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิต</p> <p>หมวดการให้เช่าที่อยู่อาศัย ปรับปรุงโดยใช้ข้อมูลการสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือนรวมทั้งประเทศ ประกอบด้วยค่าเช่าจริง และค่าเช่าฟิ่งประเมิน และปรับปรุงการคำนวณค่าใช้จ่ายชั้นกลางจาก SES รายการวัสดุซ่อมแซมบ้าน</p> <p>หมวดการให้เช่าและบริการทางธุรกิจ ปรับปรุงการคำนวณ แหล่งข้อมูลและวิธีการคำนวณ 5 รายการ คือ 1) บริการทางกฎหมาย 2) บริการทางสถาปัตยกรรมและวิศวกรรมฯ โดยใช้ข้อมูลจากสำนักงานสถิติแห่งชาติ 3) บริการทางบัญชี การทำบัญชี และการตรวจสอบทางบัญชี 4) บริการโฆษณา และ 5) บริการถ่ายรูป ใช้ข้อมูลจากกรมสรรพากร สำนักงานสถิติแห่งชาติ และตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตปี 2548 พร้อมทั้ง เพิ่มการคำนวณกิจกรรมใหม่ 22 รายการ เช่น บริการให้เช่าอุปกรณ์การขนส่งทางบก บริการให้เช่าเครื่องจักรและเครื่องอุปกรณ์ทางการเกษตร บริการให้เช่าเครื่องจักรและเครื่องอุปกรณ์ที่ใช้ในงานก่อสร้างฯ การให้คำปรึกษาและการจัดหาเกี่ยวกับซอฟต์แวร์ บริการจัดหางานและการสรรหาบุคลากร บริการสืบสวน สอบสวน บริการทำความสะอาดอาคารและรักษาความปลอดภัยและบรรจุกัญท์ เป็นต้น</p>
<p>สาขาการบริหารราชการและการป้องกันประเทศฯ (Public administration and defense ; compulsory social security)</p>	<p>ปรับปรุงการคำนวณตามแนวคิดของระบบบัญชีประชาชาติ ค.ศ.1993 และปรับปรุงค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์ถาวรตามข้อมูลอนุกรมใหม่</p>
<p>สาขาการศึกษา</p> <p>(Education)</p>	<p>ภาครัฐบาล ปรับปรุงวิธีการคำนวณ โดยมูลค่าผลผลิตภาครัฐบาล ประกอบด้วย เงินเดือนค่าจ้าง ค่าตอบแทนที่จ่ายให้ข้าราชการและลูกจ้างที่สังกัดหน่วยงาน รวมทั้งค่าซื้อสินค้าและบริการ และค่าเสื่อมราคาทรัพย์สิน เมื่อหักด้วยค่าซื้อสินค้าและบริการ ซึ่งถือเป็นค่าใช้จ่ายชั้นกลาง จะได้มูลค่าเพิ่มบริการการศึกษาภาครัฐบาล และปรับปรุงข้อมูลเงินเดือนค่าจ้างและดัชนีเงินเดือนค่าจ้าง และปรับปรุงค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์ถาวร ตามข้อมูลอนุกรมใหม่</p> <p>ภาคเอกชน เพิ่มเติมการศึกษา 7 กิจกรรมหรือระดับ ได้แก่ ประเภทสามัญศึกษา ใน กทม. ประเภทสามัญศึกษาในภูมิภาค ประเภทอาชีวศึกษาใน กทม. ประเภทอาชีวศึกษาในภูมิภาค การศึกษานอกระบบ มหาวิทยาลัยเอกชน และบริการทางการศึกษา (มูลนิธิ)</p>
<p>สาขาบริการด้านสุขภาพและงานสังคมสงเคราะห์</p> <p>(Health and social work)</p>	<p>ภาครัฐบาล ปรับปรุงวิธีการคำนวณบริการด้านสุขภาพ โดยมูลค่าผลผลิตภาครัฐบาล ประกอบด้วย เงินเดือนค่าจ้าง ค่าตอบแทนที่จ่ายให้ข้าราชการและลูกจ้างที่สังกัดหน่วยงาน รวมทั้งค่าซื้อสินค้าและบริการ และค่าเสื่อมราคาทรัพย์สิน เมื่อหักด้วยค่าซื้อสินค้าและบริการ ซึ่งเป็นค่าใช้จ่ายชั้นกลาง จะได้มูลค่าเพิ่มบริการสุขภาพภาครัฐบาล และปรับปรุงข้อมูลเงินเดือนค่าจ้างและดัชนีเงินเดือนค่าจ้าง ปรับปรุงค่าเสื่อมราคาทรัพย์สินถาวรตามข้อมูลอนุกรมใหม่</p>

รายการ	การปรับปรุง
	ภาคเอกชน จำแนกรายการจากเดิม 1 รายการ (โรงพยาบาล) แยกย่อยเป็น 5 รายการ ประกอบด้วย โรงพยาบาล คลินิก ค่าบริการทางการแพทย์ บริการด้านสุขภาพอื่น ๆ (มูลนิธิใน NPISHs) และสถานรับเลี้ยงเด็กตอนกลางวัน (Day-care) และปรับปรุงมูลค่าการรักษาพยาบาล และค่าใช้จ่ายชั้นกลาง
สาขาการให้บริการชุมชน สังคม และบริการส่วนบุคคลอื่น ๆ (Other community, social and personal service activities)	เพิ่มเติมกิจกรรม ในส่วนขององค์กรสมาชิกอื่น ๆ เดิมมี 1 กิจกรรม เพิ่มเป็น 6 รายการ ได้แก่ องค์กรธุรกิจและองค์กรนายจ้าง สหภาพแรงงาน องค์กรทางศาสนา องค์กรทางการเมือง องค์กรพัฒนาเอกชนฯ และองค์กรสมาชิกอื่น ๆ พร้อมทั้งเพิ่มการคำนวณกิจกรรมใหม่ 15 รายการ เช่น การกำจัดสิ่งปฏิกูลและขยะ การสุขาภิบาล การแสดงละคร ดนตรี และศิลปะอื่น ๆ งานสำนักข่าว ห้องสมุด เอกชน พิพิธภัณฑ์เอกชน นวดแผนโบราณ สวนพฤกษชาติ สวนสัตว์และการอนุรักษ์ธรรมชาติ และสถานบริการด้านกีฬา เป็นต้น

2. การปรับวิธีการคำนวณมูลค่าที่แท้จริง จากเดิมที่คำนวณแบบราคาปีฐานคงที่ (Fixed base year prices) เป็นวิธีแบบปริมาณลูกโซ่ หรือ Chain Volume Measures (CVMs) ซึ่งเป็นการวัดการเปลี่ยนแปลงเชิงปริมาณของการผลิต ณ ราคาคงที่ ในปีติดกัน แทนการวัดในราคาปีฐานที่อยู่ห่างกัน เรียกว่า Direct index เป็นคู่ ๆ เช่น ปี พ.ศ.2533 ซึ่งเป็นปีเริ่มต้นของอนุกรมสถิติผลิตภัณฑ์มวลรวมประเทศ แบบปริมาณลูกโซ่ โดยคำนวณปี พ.ศ.2534 ในราคาปี พ.ศ.2533 แล้วเทียบกับมูลค่าปี พ.ศ.2533 คำนวณปี พ.ศ.2535 ในราคาปี พ.ศ.2534 เทียบกับมูลค่าปี พ.ศ.2534 คำนวณปี พ.ศ.2536 ในราคาปี พ.ศ.2535 เทียบกับมูลค่าปี พ.ศ.2535 เป็นต้น ในกรณีใช้สูตร Laspeyres Volume Measure แต่เนื่องจากข้อมูลสถิติผลิตภัณฑ์มวลรวมประเทศต้องเผยแพร่เป็นอนุกรม เช่น ปี พ.ศ.2533-2553 จึงจำเป็นต้องเชื่อมอัตราการขยายตัวในแต่ละคู่ให้เป็นอนุกรมระยะยาวสะสมจากการเคลื่อนไหวรายปี (Chain linking) ซึ่งวิธีการดังกล่าวจะทำให้โครงสร้างราคาสินค้าและบริการมีความเป็นปัจจุบันมากกว่าวิธีการคำนวณแบบเดิมที่เป็นแบบปีฐานคงที่

ขั้นตอนการจัดทำสถิติผลิตภัณฑ์มวลรวมประเทศที่แท้จริง แบบปริมาณลูกโซ่ โดยใช้สูตร Laspeyres volume Measures สรุปดังนี้

ขั้นตอนที่ 1	คำนวณหามูลค่า ณ ราคาปีที่แล้ว (Value at previous year prices: PYP) โดยใช้ปริมาณปีนี้ คูณด้วยราคาปีที่แล้ว หรือ $PYP_t = Q_t \times P_{t-1}$ เมื่อ Q คือ ปริมาณ และ P คือ ราคา
ขั้นตอนที่ 2	คำนวณหามูลค่าในปีที่แล้ว (Value at previous year: PV) โดยใช้ปริมาณปีที่แล้วคูณด้วยราคาปีนั้น หรือมูลค่า ณ ราคาประจำปีในปีที่แล้ว $PV_{t-1} = Q_{t-1} \times P_{t-1}$
ขั้นตอนที่ 3	คำนวณหาดัชนีปริมาณโดยตรง หรือ Direct index (DI) หรือ เท่ากับขั้นตอนที่ 1 หารด้วย ขั้นตอนที่ 2 หรือ $DI_t = \frac{PYP_t}{PV_t} = \frac{Q_t \times P_{t-1}}{Q_{t-1} \times P_{t-1}}$
ขั้นตอนที่ 4	คำนวณหาดัชนีปริมาณลูกโซ่หรือ Chain index (CI) หรือ Chain linking โดยการเชื่อมโยงดัชนีปริมาณโดยตรงในขั้นตอนที่ 3 ในแต่ละปีเข้าด้วยกัน โดยให้อ้างอิงเท่ากับ 100 ในกรณีนี้ สมมุติปีที่ 1 หรือปีแรกของอนุกรมเป็นปีอ้างอิง เช่น คำนวณหาดัชนีลูกโซ่ปีที่ 5 ได้โดย $CI_{5,1} = DI_{5,4} \times DI_{4,3} \times DI_{3,2} \times DI_{2,1}$
ขั้นตอนที่ 5	คำนวณหาปริมาณลูกโซ่หรือ Chain Volume Measures (CVM) โดยมูลค่า CVM ในปีอ้างอิง จะเท่ากับมูลค่า ณ ราคาประจำปีในปีอ้างอิงนั้น และทำการเชื่อมโยงปีอื่น ด้วยดัชนีปริมาณในขั้นตอนที่ 4

อย่างไรก็ตาม การเชื่อมโยงดัชนีตอนที่ 5 ก่อให้เกิดคุณลักษณะแบบ Non-Additive หรือผลรวมของมูลค่าส่วนย่อยไม่เท่ากับมูลค่าส่วนรวมที่เกิดจากการทำ Chain Volume Measures กล่าวคือ มูลค่าผลรวมจากการผลิตทุกสาขาที่เกิดจาก Chain linking และ มูลค่า GDP รวมที่เกิดจากการ Chain linking โดยตรง จะไม่เท่ากัน เนื่องจากเกิดการสูญเสียคุณสมบัติของการบวกที่เป็นจุดเด่นของการจัดทำสถิติผลิตภัณฑ์มวลรวมประเทศ ณ ราคาปีฐานคงที่ เนื่องจากแต่ละสาขาการผลิตจะขยายตัวตามอัตราการขยายตัวของแต่ละสาขาจากปีอ้างอิงตาม Chain index ของแต่ละสาขาการผลิต และ GDP จะขยายตัวตามอัตราการขยายตัวของ Chain index ของ GDP โดยตรงไม่ได้เกิดจากการบวกรวมของมูลค่าแต่ละสาขาการผลิต

**ในกรณีของประเทศไทย การนำเสนอตาราง CVM จะแสดงค่าความแตกต่างระหว่าง CVM
ที่เกิดจากผลรวมของส่วนย่อย กับ CVM ของส่วนรวมที่จัดทำโดยตรง เรียกว่า Residual**

ดังนั้นเพื่อให้สถิติผลิตภัณฑ์ภาคและจังหวัด (Gross provincial product: GPP) มีความสอดคล้องกับสถิติผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (Gross domestic product: GDP) ดังกล่าวข้างต้น สศช. จึงได้ปรับปรุงสถิติผลิตภัณฑ์ภาคและจังหวัด (Gross provincial product: GPP) ที่จัดทำแบบวิธีจากบนลงล่าง (Top down method) แต่ด้วยข้อจำกัดของข้อมูลเครื่องชี้ (Indicator) จำแนกเป็นรายจังหวัดสำหรับปีย้อนหลังจนถึงปี 2533 จึงทำให้สามารถปรับสถิติผลิตภัณฑ์ภาคและจังหวัด ย้อนหลังได้เพียงปี พ.ศ. 2538 โดยมีขั้นตอนดังนี้

1. ปรับปรุงคัมรวม (Coverage) ที่จะนำมากระจายเป็นรายจังหวัด โดยเพิ่มเติมกิจกรรมทางเศรษฐกิจใหม่เพื่อให้สอดคล้องกับการจำแนกในการคำนวณสถิติผลิตภัณฑ์มวลรวมประเทศ พร้อมทั้ง ปรับปรุงการใช้แหล่งข้อมูลเครื่องชี้ (Indicator) ให้สอดคล้องกับรายการกิจกรรมดังกล่าว

2. กระจายค่ามูลค่าเพิ่ม ณ ราคาประจำปี (Value added at current year prices: CYP) ของแต่ละกิจกรรม ในระดับประเทศออกเป็นรายจังหวัด ($CYP_{i,j,t}$) ด้วยข้อมูลเครื่องชี้ (Indicator) ที่เกี่ยวข้อง

3. หาดัชนีราคาของแต่ละกิจกรรมการผลิต แต่เนื่องจากในปัจจุบันยังมีข้อจำกัดด้านรายละเอียดข้อมูลของดัชนีราคาเป็นรายจังหวัด ดังนั้น จึงต้องใช้ดัชนีราคา (Implicit price deflator: IPD) ของระดับประเทศ โดยดัชนีราคาของกิจกรรมใด ๆ เท่ากับ มูลค่าเพิ่มระดับประเทศ ณ ราคาประจำปี หารด้วยมูลค่าเพิ่มระดับประเทศ ณ ราคาปีที่แล้ว (Value added at previous year prices: PYP) ของกิจกรรมนั้น ๆ

$$IPD_{i,t} = CYP_{i,t} / PYP_{i,t} \times 100 ; i = \text{กิจกรรมที่} \dots, t = \text{ปี 2538 ถึง 2553}$$

4. คำนวณมูลค่าเพิ่ม ณ ราคาปีที่แล้ว ($PYP_{i,j,t}$) เป็นรายจังหวัด โดยใช้ มูลค่าเพิ่ม ณ ราคาประจำปี ($CYP_{i,j,t}$) หารด้วยดัชนีราคาของแต่ละกิจกรรมการผลิต

$$PYP_{i,j,t} = CYP_{i,j,t} / IPD_{i,t} ; i = \text{กิจกรรมที่} \dots, j = \text{จังหวัด 1 ถึง 76}, t = \text{ปี 2538 ถึง 2553}$$

5. คำนวณหาดัชนีปริมาณโดยตรง (Direct index: DI)

$$DI_{i,j,t} = PYP_{i,j,t} / CYP_{i,j,t-1}$$

6. คำนวณหาดัชนีปริมาณลูกโซ่ หรือ Chain index (CI) หรือ Chain linking โดยการเชื่อมโยงดัชนีปริมาณโดยตรงในขั้นตอนที่ 5 ในแต่ละปีเข้าด้วยกัน โดยให้ปี พ.ศ. 2545 เป็นอ้างอิง และให้มีค่าเท่ากับ 100

7. คำนวณหาปริมาณลูกโซ่หรือ Chain Volume Measures (CVMs) โดยมูลค่า CVMs ในปีอ้างอิง จะเท่ากับมูลค่าเพิ่ม ณ ราคาประจำปีในปีอ้างอิงนั้น และทำการเชื่อมโยงปีอื่น ด้วยดัชนีปริมาณในขั้นตอนที่ 6

อย่างไรก็ตาม ด้วยคุณลักษณะแบบ Non-Additive จากการคำนวณแบบ Chain Volume Measures ทำให้มูลค่า CVMs ณ ระดับยอดรวมระดับใดก็ตาม ไม่สามารถใช้ผลรวมของค่า CVMs ในระดับย่อยมารวมกันได้ เช่น ไม่สามารถนำค่า CVMs ของสาขาเกษตรกรรมรวมกับค่า CVMs ของสาขาประมง ให้เป็นค่า CVMs ของภาคเกษตรได้ ซึ่งค่า CVMs ของภาคเกษตรนั้น จะต้องคำนวณมาจาก CYP และ PYP ของภาคเกษตรโดยตรง

รายละเอียดการปรับปรุงสถิติผลิตภัณฑ์ภาคและจังหวัด รายสาขาการผลิต

1. สาขาเกษตรกรรม การล่าสัตว์ และการป่าไม้ : ปรับยอดรวมตาม GDP เพิ่มคัมรวมตามรายการกิจกรรมของ GDP เปลี่ยนแหล่งข้อมูลเครื่องชี้ (Indicator) บางรายการ ได้แก่ หมวดยุทธศาสตร์ เฉพาะสัตว์เศรษฐกิจ เดิมใช้ข้อมูลจากกรมปศุสัตว์ เปลี่ยนมาใช้ข้อมูลของสำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร ส่วนสัตว์ประเภทอื่น ๆ ที่เหลือยังใช้ข้อมูลจากกรมปศุสัตว์ เช่นเดิม
2. สาขาการประมง : ปรับยอดรวมตาม GDP และยังคงใช้ข้อมูลเครื่องชี้ (Indicator) จากกรมประมงเช่นเดิม
3. สาขาการทำเหมืองแร่และเหมืองหิน : ปรับยอดรวมตาม GDP และปรับปรุงแหล่งข้อมูล (Indicator) ให้สอดคล้องกับกิจกรรมการผลิต ได้แก่ รายการการทำเหมืองหิน กรวด หินทราย
4. สาขาอุตสาหกรรม : ปรับยอดรวมตาม GDP เพิ่มคัมรวมตามรายการกิจกรรมของ GDP ใช้แหล่งข้อมูลเครื่องชี้ (Indicator) เดิม เช่น ปริมาณการใช้ไฟฟ้า รายได้จากฐานข้อมูลภาษีมูลค่าเพิ่ม
5. สาขาไฟฟ้า ก๊าซ และการประปา : เพิ่มเติมการผลิตน้ำประปาเอกชน และยังคงใช้ข้อมูลเครื่องชี้ (Indicator) จากรัฐวิสาหกิจที่เกี่ยวข้องเช่นเดิม
6. สาขาการก่อสร้าง : ปรับยอดรวมตาม GDP จำแนกจัดกลุ่มใหม่จากเดิมที่จำแนกตามประเภทสิ่งปลูกสร้าง มาจำแนกเป็น อาคาร และ ไม้อาคาร และยังคงใช้ข้อมูลเครื่องชี้ (Indicator) ที่เกี่ยวข้องเช่นเดิม โดยการก่อสร้างภาครัฐ ใช้ยอดเบิกจ่ายเพื่อการก่อสร้าง และการก่อสร้างภาคเอกชน ใช้ข้อมูลพื้นที่อนุญาตก่อสร้าง จากการสำรวจของสำนักงานสถิติแห่งชาติ
7. สาขาการขายส่ง การขายปลีก การซ่อมแซมยานยนต์ จักรยานยนต์ ของใช้ส่วนบุคคล และของใช้ในครัวเรือน : ปรับยอดรวมตาม GDP เพิ่มคัมรวมตามรายการกิจกรรมของ GDP และปรับการจัดกลุ่มกิจกรรมที่จะนำมากระจายเป็นรายจังหวัดให้มากกว่าเดิม โดยจำแนกดังนี้
 - รายการการขายยานยนต์ บำรุงรักษาและซ่อมแซมยานยนต์ รวมทั้งการซ่อมแซมของใช้ต่างๆ ใช้ข้อมูลรายได้จำแนกเป็นรายจังหวัด จากฐานภาษีมูลค่าเพิ่ม เป็นเครื่องชี้ (Indicator) ตามรายการกิจกรรมที่เกี่ยวข้อง
 - การค้าบุหรี่ยาสูบ ใช้ข้อมูลรายได้จำแนกเป็นรายจังหวัด จากฐานภาษีมูลค่าเพิ่มเป็นเครื่องชี้ (Indicator) ตามรายการกิจกรรมที่เกี่ยวข้อง
 - การค้าน้ำมันและผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียมใช้ข้อมูลรายได้จำแนกเป็นรายจังหวัด จากฐานภาษีมูลค่าเพิ่มเป็นเครื่องชี้ (Indicator) ตามรายการกิจกรรมที่เกี่ยวข้อง
 - การขายส่งขายปลีกรวมที่ไม่รวมรายการข้างต้น จำแนกออกเป็น
 - (1) การค้าสินค้าเกษตร (Agricultural Trade) ใช้มูลค่าเพิ่ม ณ ราคาประจำปีรายจังหวัดของภาคเกษตร เป็นเครื่องชี้ (Indicator)
 - (2) การค้าสินค้าเหมืองแร่ (Mining-related Trade) ใช้มูลค่าเพิ่ม ณ ราคาประจำปีรายจังหวัดของสาขาการทำเหมืองแร่ ในรายการที่เกี่ยวข้อง เป็นเครื่องชี้ (Indicator)
 - (3) การค้าสินค้านำเข้า แบ่งออกตามประเภทกลุ่มสินค้า ได้แก่

- กลุ่มสินค้าอุปโภคบริโภค ใช้ข้อมูลรายได้จำแนกเป็นรายจังหวัด จากฐานภาษีมูลค่าเพิ่มของรายการที่เกี่ยวข้องเป็นเครื่องชี้ (Indicator) ตามรายการกิจกรรมที่เกี่ยวข้อง
- สินค้าชั้นกลาง ใช้มูลค่าเพิ่ม ณ ราคาประจำปีรายจังหวัดของสาขาอุตสาหกรรม เป็นเครื่องชี้ (Indicator)
- สินค้าทุน ใช้ข้อมูลรายได้จำแนกเป็นรายจังหวัด จากฐานภาษีมูลค่าเพิ่มของรายการที่เกี่ยวข้องเป็นเครื่องชี้ (Indicator)

(4) รายการที่เหลือกระจายตามรายรับจากฐานภาษีมูลค่าเพิ่มของสาขานี้ที่เหลือจากการใช้ในรายการต่าง ๆ ที่กล่าวไปแล้ว

8. สาขาโรงแรมและภัตตาคาร : ปรับยอดรวมตาม GDP เพิ่มคัมรวมตามรายการกิจกรรมของ GDP และปรับใช้ข้อมูลเครื่องชี้ (Indicator) ตามรายละเอียดกิจกรรมย่อย โดยที่

- รายการโรงแรม ภัตตาคาร ใช้ข้อมูลรายได้จำแนกเป็นรายจังหวัด จากฐานภาษีมูลค่าเพิ่ม
- รายการห้องพัก ใช้ข้อมูลจำนวนนักศึกษาจำแนกเป็นรายจังหวัด

9. สาขาการขนส่ง สถานที่เก็บสินค้า และการคมนาคม : ปรับยอดรวมตาม GDP เพิ่มคัมรวมตามรายการกิจกรรมของ GDP ปรับเครื่องชี้ (Indicator) บางรายการ เช่น รายการทางด่วน จากเดิมคำนวณไว้เฉพาะกรุงเทพฯ ได้กระจายถึงสมุทรปราการ ชลบุรี นนทบุรี ปทุมธานี และพระนครศรีอยุธยา รวมทั้ง ปรับใช้ข้อมูลเครื่องชี้ (Indicator) ตามรายละเอียดกิจกรรมย่อย จากเดิมที่ใช้ในระดับกลุ่มกิจกรรม

10. สาขาตัวกลางทางการเงิน : ปรับยอดรวมตาม GDP เพิ่มคัมรวมตามรายการกิจกรรมของ GDP ปรับใช้ข้อมูลเครื่องชี้ (Indicator) ตามรายละเอียดกิจกรรมย่อย จากเดิมที่ใช้ในระดับกลุ่มกิจกรรม

11. สาขาบริการด้านอสังหาริมทรัพย์ การให้เช่า และบริการทางธุรกิจ : ปรับยอดรวมตาม GDP เพิ่มคัมรวมตามรายการกิจกรรมของ GDP ปรับใช้ข้อมูลเครื่องชี้ (Indicator) ตามรายละเอียดกิจกรรมย่อย จากเดิมที่ใช้ในระดับกลุ่มกิจกรรม

- กิจกรรมการให้เช่าที่อยู่อาศัย (ค่าเช่าจริงและค่าเช่าประเมิน) เปลี่ยนข้อมูลเครื่องชี้ (Indicator) จากเดิมที่ใช้จำนวนครัวเรือนของกระทรวงมหาดไทย เป็นใช้จำนวนครัวเรือน และรายจ่ายค่าที่อยู่อาศัยต่อเดือนต่อครัวเรือนของสำนักงานสถิติแห่งชาติ

- รายการบริการอสังหาริมทรัพย์ (Real Estate) ใช้ข้อมูลรายได้ค่าธรรมเนียมของกรรมที่ดิน เป็นเครื่องชี้ (Indicator) เช่นเดิม

- รายการอื่น ๆ ใช้ข้อมูลรายได้จำแนกเป็นรายจังหวัด จากฐานภาษีมูลค่าเพิ่ม เป็นเครื่องชี้ (Indicator) จำแนกตามกิจกรรมที่สอดคล้องกับรายการจาก GDP

12. สาขาการบริหารราชการและการป้องกันประเทศฯ : ปรับยอดรวมตาม GDP และใช้ข้อมูลเครื่องชี้ (Indicator) เดิม ได้แก่ ข้อมูลการเบิกจ่ายรายจังหวัดจาก GFMS

13. สาขาการศึกษา : ปรับยอดรวมตาม GDP เพิ่มคัมรวมภาคเอกชนตามรายการกิจกรรมของ GDP ปรับใช้ข้อมูลเครื่องชี้ (Indicator) ตามรายละเอียดกิจกรรมย่อย จากเดิมที่ใช้ในระดับกลุ่มกิจกรรม

- ภาครัฐ : ใช้ข้อมูลการเบิกจ่ายรายจังหวัด จากระบบบริหารการเงินการคลังภาครัฐ แบบอิเล็กทรอนิกส์ (Government Fiscal Management Information System : GFMS) เช่นเดิม

- ภาคเอกชน : ใช้ข้อมูลจำนวนนักเรียน จากสถิติการศึกษาเอกชน กระทรวงศึกษาธิการ และข้อมูลจำนวนนักศึกษา จากสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

14. สาขาการบริการด้านสุขภาพและงานสังคมสงเคราะห์ : ปรับยอดรวมตาม GDP เพิ่มค้ำรวมภาคเอกชน ตามรายการกิจกรรมของ GDP ใช้ข้อมูลเครื่องชี้ (Indicator) เช่นเดิม ได้แก่ จำนวนเตียงของโรงพยาบาลเอกชน

15. สาขาการให้บริการชุมชน สังคม และบริการส่วนบุคคลอื่นๆ : ปรับยอดรวมตาม GDP เพิ่มค้ำรวมตามรายการ กิจกรรมของ GDP ปรับใช้ข้อมูลเครื่องชี้ (Indicator) ตามรายละเอียดกิจกรรมย่อย จากเดิมที่ใช้ในระดับกลุ่มกิจกรรม

- ปรับการกระจายค่ามูลค่าเพิ่มรายการสลากกินแบ่งรัฐบาล จากเดิมคำนวณไว้ที่กรุงเทพฯ ทั้งหมด ปรับใหม่โดยจำแนกเป็น 2 ส่วน คือ ส่วนที่เป็นของสำนักงานสลากกินแบ่งรัฐบาล ให้คำนวณไว้ที่กรุงเทพฯ ทั้งหมด ส่วนที่เหลือนำไปกระจายลงทุกจังหวัดตามสัดส่วนโควตาการจัดสรรสลากกินแบ่งรัฐบาลให้แก่จังหวัด

16. สาขาธุรกิจจ้างในครัวเรือนส่วนบุคคล : ปรับยอดรวมตาม GDP และใช้ข้อมูลจากการสำรวจภาวะการทำงานของ ประชากร จากสำนักงานสถิติแห่งชาติ

ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย GRP อนุกรมเดิม และ อนุกรมใหม่ ช่วงปี พ.ศ. 2538 - 2552

ผลการปรับปรุงสถิติผลิตภัณฑ์ภาคและจังหวัด โดยพิจารณาเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยสถิติผลิตภัณฑ์ภาค (GRP) ระหว่าง อนุกรมเดิม และอนุกรมที่ปรับปรุงใหม่ ในช่วงปี พ.ศ. 2538 – 2552 สามารถสรุปได้ดังนี้

1. พิจารณาเปรียบเทียบโครงสร้างการกระจายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (GDP) ออกเป็นผลิตภัณฑ์ มวลรวมรายภาค (GRP) ณ ราคาประจำปี โครงสร้างของข้อมูลอนุกรมใหม่ลดลงจากเดิมในเกือบ ทุกภาค ยกเว้น เขต กรุงเทพฯ และปริมณฑล และ ภาคตะวันออกที่มีโครงสร้างเพิ่มขึ้น

โครงสร้างเฉลี่ยของการกระจายตัวของ GRP ณ ราคาประจำปี	เดิม	ใหม่	ความแตกต่าง (ใหม่ - เดิม)
1. ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	10.9	9.2	-1.7
2. ภาคเหนือ	9.2	7.7	-1.4
3. ภาคใต้	9.9	9.5	-0.4
4. ภาคตะวันออก	14.2	14.9	0.7
5. ภาคตะวันตก	4.3	3.9	-0.4
6. ภาคกลาง	6.9	5.9	-0.9
7. เขตกรุงเทพฯ และปริมณฑล	44.7	44.8	4.1
รวมทั้งประเทศ	100.0	100.0	

2. พิจารณาโครงสร้างเฉลี่ยปี พ.ศ. 2538 – 2552 ของการกระจายตัวของมูลค่าเพิ่ม ณ ราคาประจำปี จำแนก รายสาขาการผลิตระดับประเทศ ออกเป็นมูลค่าเพิ่มรายภาคและจังหวัด สาขาที่มีการกระจายตัวต่างไปจากเดิมอย่างมี นัยสำคัญ คือ สาขาการขนส่ง การขายปลีกฯ และ สาขาบริการด้านอสังหาริมทรัพย์ฯ ส่วนสาขาอื่น ๆ ที่เหลือกระจายตัว ต่างไปจากเดิมเล็กน้อย

- สาขาการขนส่ง การขายปลีกฯ กระจายตัวลดลงใน 4 ภาค ได้แก่ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคเหนือ ภาคใต้ และ ภาคตะวันตก ร้อยละ 9.6 5.2 1.1 และ 2.1 ตามลำดับ ขณะที่ภาคตะวันออก ภาคกลาง และ เขตกรุงเทพฯ และปริมณฑล มีโครงสร้างเพิ่มขึ้นร้อยละ 1.8 0.8 และ 15.4 ตามลำดับ

- สาขาบริการด้านอสังหาริมทรัพย์ฯ กระจายตัวลดลงเกือบทุกภาค ยกเว้น เขตกรุงเทพฯ และปริมณฑล โครงสร้างของภาคต่าง ๆ ที่ลดลง ได้แก่ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคเหนือ ภาคใต้ ภาคตะวันออก ภาคตะวันตก และ ภาคกลาง ร้อยละ 4.2 5.0 4.5 2.0 1.5 และ 1.9 ตามลำดับ ขณะที่เขตกรุงเทพฯ และปริมณฑลเพิ่มขึ้นร้อยละ 19.1

3. พิจารณาอัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมรายภาค (GRP) ณ มูลค่าที่แท้จริง (Real term) โดยเฉลี่ย ในช่วงปี พ.ศ. 2539 – 2552 มีอัตราการขยายตัวเฉลี่ยสูงกว่าเดิมทุกภาค ยกเว้น เขตกรุงเทพฯ และปริมณฑลที่ลดลง ร้อยละ 0.2

อัตราการขยายตัวเฉลี่ยของ GRP ณ มูลค่าที่แท้จริง	เดิม	ใหม่	ความแตกต่าง (ใหม่ – เดิม)
1. ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	2.2	3.1	0.9
2. ภาคเหนือ	1.9	3.1	1.1
3. ภาคใต้	2.1	2.6	0.4
4. ภาคตะวันออก	4.4	5.7	1.3
5. ภาคตะวันตก	1.8	3.1	1.3
6. ภาคกลาง	6.0	7.9	1.9
7. เขตกรุงเทพฯ และปริมณฑล	2.4	2.2	-0.2
ทั้งประเทศ	2.8	3.0	0.2

4. พิจารณาผลิตภัณฑ์ภาคต่อหัว (GRP per capita) โดยเฉลี่ยในช่วงปี พ.ศ. 2538 – 2552 มีระดับลดลงจากเดิม 4 ภาค ได้แก่ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคเหนือ ภาคตะวันตก และภาคกลาง ลดลงร้อยละ 12.0 11.8 4.5 และ 9.6 ตามลำดับ ส่วนที่เหลือ 3 ภาค ได้แก่ ภาคใต้ ภาคตะวันออก และเขตกรุงเทพฯ และปริมณฑล เพิ่มขึ้นร้อยละ 0.04 8.8 และ 13.8 ตามลำดับ

ผลิตภัณฑ์ภาคต่อหัว (GRP per capita)	เดิม (บาท)	ใหม่ (บาท)	ร้อยละความแตกต่าง (ใหม่ – เดิม)
1. ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	30,618	26,966	-12.0
2. ภาคเหนือ	47,533	42,097	-11.8
3. ภาคใต้	70,666	70,852	0.04
4. ภาคตะวันออก	211,105	233,700	8.8
5. ภาคตะวันตก	73,185	70,060	-4.5
6. ภาคกลาง	144,262	129,656	-9.6
7. เขตกรุงเทพฯ และปริมณฑล	252,512	288,109	13.8
ทั้งประเทศ	96,349	100,812	4.6

.....